

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Thứ Bảy ngày 19/08/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3 chương 1

MỤC “TÁN THÁN TỊNH ĐỘ SIÊU THẮNG”

Mỗi một phần cũng có “*Tán thán Tịnh Độ siêu thắng*”. Phần thứ hai, Hòa Thượng cũng có “*Tán thán Tịnh Độ siêu thắng*” và hôm nay đến phần thứ ba cũng có “*Tán thán Tịnh Độ siêu thắng*”. Vì sao phải lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy? Hòa Thượng muốn nhấn mạnh cho chúng ta biết, thời kỳ mạt pháp này nếu không nương vào Tịnh Độ thì sẽ không thể có thành tựu. Và nếu Tịnh Độ mà không thuần chánh thì Tịnh Độ bị xen tạp rồi, cũng không thể có thành tựu. Tịnh Độ thuần chánh là phải có một sự truyền thừa, sự truyền thừa ở đây chính là từ Tổ sư Tịnh Độ đến các bậc Thầy chuyên tu Tịnh Độ, như chúng ta hiện tại học theo Hòa Thượng. Lão cư sĩ Lý Bình Nam là thầy của Hòa Thượng, cả đời chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ. Thầy của lão cư sĩ Lý Bình Nam là Tổ sư Ấn Quan - vị Tổ thứ 13 của Tịnh Độ.

Ngày nay, người ta mượn danh Tịnh Độ theo cách này cách kia, rất nhiều cách. Và chúng ta phải nhớ rằng, cách nào mà Tổ sư Đại đức có khuyên bảo, có khuyến khích làm thì chúng ta hãy tin. Nếu như đời sau này mà tự xưng Tổ thì chúng ta phải hết sức cẩn thận! Nếu bây giờ chúng ta nói thẳng ra thì trở thành ở đây bài xích nơi kia, cũng có thể người ta cho rằng mình nói lỗi của người. Nhưng Phật pháp thuần chánh, nhất là Tịnh độ thuần chánh thì ai có duyên người ta được nghe, còn người không có duyên chúng ta thử nghĩ xem, Phật còn không có năng lực để độ hướng chi là chúng ta. Thế cho nên chúng ta cũng không cần phải bài bác hay là phải công kích.

Mình không công kích họ nhưng họ lại đi công kích mình. Họ nói tôi là người xen tạp, họ nói tôi là người không nên gần gũi vì họ cho rằng tôi xen tạp, tôi học Phật, tu Tịnh Độ mà sao mình lại đi đề xướng chuẩn mực Thánh Hiền, học Đệ Tử Quy, học phép tắc để làm người. Họ cho rằng không cần phải làm người, đi làm Bồ Tát bất thối ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc cho nhanh. Mọi người nghĩ sao? Có thể làm được Bồ Tát bất thối ở Thế giới Cực Lạc không, khi mà tư cách làm người còn không có, những vai trò, những bổn phận thì quá thiếu kém? Bây giờ họ nói chúng ta xen tạp, từ tám năm trước họ đã nói tôi xen tạp. Họ đi đánh lễ mọi người, van xin mọi người đừng bao giờ mời Thầy Vọng Tây đi giảng, để Thầy niệm Phật vãng sanh, như vậy tốt hơn. Mười năm trước chúng ta chưa có một trường học văn hóa truyền thống nào ra đời, chỉ có một vài lễ tri ân được tổ chức, nhưng có thể nói là rất cảm xúc, đều là rất long trọng. Nơi tổ chức Lễ Tri ân Cha Mẹ đầu tiên ở Hà Nội chính là một đạo tràng niệm Phật, và tiếp theo là Lễ Tri Ân Vợ Chồng cũng ở ngay chính đạo tràng đó, ai cũng cảm xúc trào dâng. Thế mà bây giờ họ là những người đi bài xích, chướng ngại. Tôi nhớ rất rõ tại buổi Lễ Tri ân đó, một cặp vợ chồng đã ly thân có ba người con, khi người vợ nói lời xin lỗi

chồng thì người chồng giang hồ đã run lên vì xúc động, sau đó hai vợ chồng đã hòa thuận. Từ đó, các Lễ Tri Ân cứ tiếp nối tiếp nối, và đến bây giờ, những chuẩn mực văn hóa truyền thống đã lan truyền.

Tôi quay về học 1200 chuyên đề của Hòa Thượng Tịnh Không. 1200 chuyên đề đã đi qua và tôi không trễ một phút nào. Và đến bây giờ chúng ta học “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, chúng ta đã học được hình như sắp được 150 buổi học rồi. Thời gian học của chúng ta có thể tính bằng trăm chứ không phải là chục, và thậm chí là có thể tính bằng ngàn. Mọi người thử nghĩ xem, với độ thâm thấu như vậy thì mới có thể thay đổi được cốt cách “*Bạch Cốt Tinh*” nhiều đời của chúng ta. Thật ra, đã nhiều thời gian như vậy rồi mà chúng ta đã thay đổi được cốt cách “*Bạch Cốt Tinh*” này chưa? Chúng ta đã học như vậy nhiều ngày tháng rồi mà vẫn chưa thay đổi được, thì những người không nhờ những ngày tháng tôi luyện thì làm sao đây?

Bây giờ họ nói tu hành xen tạp không vãng sanh. Chính xác! Chúng ta “*xen tạp*” nhưng cái “*xen tạp*” này là đang vì lợi ích chúng sanh, đang cứu giúp chúng sanh. Như Chủ nhật vừa rồi, chúng ta tổ chức một ngày “*Làm Con Phải Hiếu*” ở Sóc Trăng, hơn năm mươi người tham dự. Các con được học chuẩn mực làm người, và đa phần các con hướng đến Phật, niệm Phật. Đây! Chúng ta không đề xướng, không chuyên giảng dạy niệm Phật nhưng các con ở gần ngôi chùa chuyên niệm Phật nên các con cũng được hưởng lây. Đây! “*Xen tạp*” là vì lợi ích chúng sanh mà “*xen tạp*”, xen tạp mà xem nó có gắn trong tâm chúng ta hay không, đó mới là việc cần phải xem lại. Ta xen tạp mà chìm đắm, thỏa mãn trong danh vọng lợi dưỡng thì đó mới là cái đáng sợ, còn “*xen tạp*” mà ngoài niệm Phật ra là để làm những việc thúc đẩy chuẩn mực làm người, dạy người biết hiếu thảo cha mẹ kính trọng thầy cô, làm người phải biết bổn phận làm người, vậy thì chư Phật Bồ Tát, Tổ sư Đại đức nhiều đời, từ thời Thích Ca Mâu Ni Phật cho đến ngày nay từ xưa đều đã làm cái việc mà người ta gọi là “*xen tạp*” này. Nếu không có những sự truyền thừa tiếp nối của bao đời Tổ sư Đại đức thì ngày nay chúng ta làm gì mà tiếp nhận được Tịnh Độ thuần chánh, chuẩn mực của Thánh Hiền thuần chánh!

Ở lớp học phiên dịch tôi dạy hôm qua, có một câu nói của Hòa Thượng mà tôi rất cảm xúc: “***Cho dù chúng sanh có phỉ báng Phật, hãm hại Phật, chướng ngại Phật thì Phật cũng không để trong lòng, không hề xả bỏ mà vẫn tìm cách hóa độ chúng sanh***”. Mọi người nghe cho kỹ đoạn này! Chúng ta có phỉ báng Phật không? Chúng ta làm văn hóa truyền thống, chúng ta có phỉ báng Phật không, có hãm hại Phật không, có chướng ngại Phật không? Không. Vậy nếu như chúng ta khuyến khích, dạy bảo người học văn hóa truyền thống mà nếu chúng ta có xen tạp, chúng ta bị đọa lạc thì chư Phật Bồ Tát có bỏ chúng ta không? Một người bình thường phỉ báng Phật, hãm hại Phật, chướng ngại Phật mà Phật còn không để trong lòng, đời đời kiếp kiếp, trong vô lượng kiếp luôn luôn không hề xả bỏ chúng sanh. Vậy thì chúng ta đâu có hãm hại Phật mà chúng ta đang làm vì lợi ích chúng sanh, và cho dù chúng ta phải đọa lạc thì Phật Bồ Tát cũng sẽ tìm cách độ chúng ta. Đây là tôi nói trường hợp xấu nhất. Nếu người thật lòng vì người lo nghĩ thì đó chính là tâm của Phật, tâm của Bồ Tát. Nếu người thường hằng nghĩ cách tìm phương pháp cứu giúp chúng sanh thì đó chính là việc của Phật và Bồ Tát làm. Vậy thì, làm cái việc của Phật làm, nghĩ cái việc của Phật nghĩ mà chúng ta còn

sợ bị đọa lạc hay sao? Chúng ta nghĩ xem; Hơn 10 năm chúng ta thúc đẩy văn hóa truyền thống, và hơn 20 năm chỉ nghe pháp Hòa Thượng Tịnh Không. Trong khi đó Hòa Thượng Tịnh Không đến lúc sắp vãng sanh Ngài vẫn cực lực đề xướng văn hóa truyền thống, chuẩn mực làm người, không chỉ nhắc một lần, mười lần, mà nhắc cả trăm lần, cả ngàn lần. Riêng bộ “*Con Đường Đạt Đến Nhân Sinh Hạnh Phúc*”, Hòa thượng đã nghe đến mười lần, chúng ta thấy Hòa Thượng đã xem trọng đến mức nào việc đẩy cao văn hóa truyền thống. Một người đạo cao đức trọng mà xem trọng văn hóa truyền thống đến như vậy mà chúng ta lại không tin sao, lại đi tin theo những người chỉ đi lừa người. Hòa Thượng từ năm 36 tuổi là đã Tam Bát Quán (*Không quản tiền, không quản người, không quản việc*), rõ ràng là tuyệt đối không quản. Và chúng ta thì sao? Chúng ta ngày nay đang tích cực làm theo Hòa Thượng. Mọi người thấy đây: Tất cả những gì chúng ta làm ra, chúng ta có lấy tiền của ai đâu, có quyền góp của ai đâu, thậm chí có xin xỏ ai đâu! Chúng ta chỉ cho đi, cho đi một cách vô điều kiện. Bây giờ chúng ta đã có vườn rau thứ tám rồi, sản lượng rau của chúng ta nếu làm đều là 4-5 tấn rau sạch một tháng để biếu tặng mọi người. Biết bao nhiêu công sức của bao người, chỉ để phục vụ. Mọi người thấy, tất cả các vườn rau đều không gắn thương hiệu của tôi. Khi cho đi, tôi không nói là “*Thầy cho*”, tất cả làm ra là đều cho đi vô điều kiện.

Cho nên trong bài học hôm qua, tôi đã cảm xúc nói rằng: “*Nếu việc làm này mà bị xen tạp, phải đọa lạc thì cũng không sao, đọa lạc thêm vài kiếp nữa cũng được. Phật Bồ Tát sẽ không bỏ chúng ta*”. Hòa Thượng nói, một chúng sanh mà hãm hại Phật, chướng ngại Phật mà Phật còn không để ở trong lòng, đời đời kiếp kiếp trong vô lượng kiếp luôn tìm cách hóa độ họ. Vậy thì chúng ta đang làm việc mà Phật làm, đang nghĩ điều mà Phật nghĩ, thì tôi dám nói sự đọa lạc của chúng ta là “*sự đọa lạc vinh quang*” (*theo cách nói của tôi*). Sự đọa lạc mà tôi vẫn thường nói, có xuống Diêm Vương thì Diêm Vương cũng dành cho cái phòng có máy lạnh, còn những người tự tư ích kỷ, chỉ lo cho bản thân mình, chỉ lo cho sự vãng sanh của mình mà quên đi chúng sanh thì không vãng sanh được đâu, nếu xuống Diêm Vương sẽ ở cái phòng không có toilet. Việc này tôi đã nói cách đây hơn mười năm trong một buổi nói chuyện với các Huynh đệ, mọi người cũng rất tán đồng.

Cho nên chúng ta nghĩ đến Tịnh Độ phải là Tịnh Độ thuần chánh, Tịnh Độ được Tổ sư Đại đức truyền thừa. Đối với Tịnh Độ mà không phải từ ở Tổ sư Đại đức truyền thừa thì chúng ta cần phải xem lại! Nếu chúng ta nói về Tổ Ấn Quang thì Ngài là người tu hành giới hạnh nghiêm minh, sự uyên bác của Ngài cũng rất uyên thâm; Chúng ta nói đến Lão Cư sĩ Lý Bình Nam thì Ngài là một giảng sư, một người uyên bác, uyên thâm Phật học; Chúng ta nói đến Hòa Thượng Tịnh Không thì Ngài là một người thông tông thông giáo, các trường Đại học trên thế giới đều phong tặng cho Ngài là Tiến Sĩ Danh Dự. Đây là những người làm nên Tịnh Độ! Còn chúng ta ngày nay thấy có những người đề xướng Tịnh Độ theo cách của họ, học lực và tu hành của họ ra sao? Họ nói tôi là người xen tạp, nhưng mọi người đều biết tôi cũng đã có gần ba chục ngàn giờ phiên dịch, ba chục ngàn giờ là những gì mọi người không thấy. Còn bây giờ mọi người thấy rõ ràng, đó là 1200 giờ chuyên đề của Hòa Thượng đầy đủ không trễ phút nào. Đây, cho nên có những việc chúng ta không nói, nhưng có những việc chúng ta cần phải nói.

Tổ Ân Quang thì chỉ lấy chuyện chết để luôn luôn nhắc mình. Ở trên bàn Tổ để một chữ Tử - có nghĩa là thời gian sống rất ngắn, cần phải trân trọng thời gian sống này mà tu hành, mà làm việc lợi ích chúng sanh. Tới Ngài Lý Bình Nam, Ngài chỉ ăn mỗi ngày 1,5 đồng Đài tệ. Mỗi bữa Ngài chỉ ăn một cái bánh bao bột hay một chén cháo nhỏ và một chút thức ăn. Hòa Thượng nói thức ăn mà Ngài Lý Bình Nam ăn chỉ bằng chén nước chấm, chứ không phải như chúng ta ăn cả một tô một tượng vậy đâu. Cả đời Ngài Lý Bình Nam cũng chuyên tu chuyên hoằng Tịnh Độ. Tôi không nghiên cứu về Ngài, chỉ nghe Hòa Thượng nhắc lại thôi. Nói về Hòa Thượng Tịnh Không thì chúng ta thấy, suốt những năm tháng dài Ngài đã sống và làm việc chỉ là công hiến, cả đời của Ngài thật sự là “*tam bất quản*”. Đến lúc sắp vãng sanh, Ngài cũng nói với mọi người rằng “*Tôi hiện giờ vẫn đang ở nhờ chỗ của người ta*”.

Cho nên, đã nói đến Tịnh Độ siêu thắng thì chúng ta phải biết Tịnh Độ thuần chánh, còn những thứ giả danh giả nghĩa giả tướng, gọi là mượn chỗ này một chút, mượn chỗ kia một chút thì vô cùng nguy hiểm. Hòa Thượng nói: “***Trong Đại Thừa Kinh nói vãng sanh bất thối thành Phật. Trên thế gian này, bất cứ người nào chỉ cần hiểu lý luận phương pháp và như lý như pháp tu học thì không có một người nào mà không thành tựu***”. Chúng ta nhớ câu “*như lý như pháp*”, nghĩa là “*như lý*” của Tổ sư Đại đức đã giảng dạy, “*như pháp*” của Tổ sư Đại đức đã truyền thừa.

Họ tu Tịnh Độ, đề xướng Tịnh Độ nhưng họ không cho nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng. Họ không cho mọi người đến đạo tràng của Hòa Thượng Tịnh Không giảng. Mọi người không có thắc mắc à? Có lần tôi hỏi: “*Mọi người qua đó, gần đạo tràng của Hòa Thượng Tịnh Không rồi có đến chỗ đạo tràng của Hòa Thượng không, có ghé thăm Hòa Thượng không?*”. Họ nói “*Không*”. Tôi hỏi vì sao thì họ nói “*Không được phép*”. Miệng của họ mở miệng ra là nói “*Lời Hòa Thượng Tịnh Không nói*”, vậy thì là gì? Mượn danh mượn nghĩa à?

Cho nên chỗ này Hòa Thượng nói là “*phải như lý như pháp*”, như lý Tổ sư Đại đức giảng dạy, như pháp Tổ sư Đại đức đã truyền thừa thì đó mới là điều chân thật, thì không có người nào không thành tựu. Đây chân thật như người xưa đã nói: “*Vạn người tu, vạn người vãng sanh*”. Thế Tôn đã nói với chúng ta, tương lai Phật pháp diệt, Kinh Vô Lượng Thọ vẫn lưu lại ở thế gian một trăm năm. Trên thực tế mà nói, đây chính là nói chúng sanh tại thời kỳ mạt pháp chỉ có y theo pháp môn Tịnh độ mà trên “*Kinh Vô Lượng Thọ*” đã nói thì mới có thể có được thành tựu. Chỗ này chúng ta phải thấy, chú ý là “*y theo pháp môn mà trên Kinh Vô Lượng Thọ đã dạy*”. Kinh Vô lượng Thọ nói: “***Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm***”. **Một lòng chuyên niệm mà không phát tâm Bồ Đề thì không thể vãng sanh. Phát tâm Bồ Đề mà không một lòng chuyên niệm thì không vãng sanh.**

Và “*Kinh Vô Lượng Thọ*” dạy Tịnh Nghiệp Tam Phước. Phước đầu tiên là “***Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp***”. Rồi “*Kinh Tịnh Độ*” dạy “*dĩ thân tác tắc*”, phải chính mình làm gương, chính mình phải làm ra biểu pháp. Biểu pháp không phải chỉ ở một phương diện mà họ tự tán tụng với nhau, họ cho rằng đó là biểu pháp. Không phải! Biểu pháp phải được thế gian người ta công nhận. Hiếu đạo, ở phương diện Hiếu phải làm được biểu pháp, ở phương diện Kính phải làm được biểu pháp. Biểu pháp mà Tổ Ân Quang đã nhắc đi nhắc lại cho chúng ta nghe là “*đốn luân tận phạt*”, có nghĩa là dốc hết tất

cả trách nhiệm trong các vai trò của mình. Vậy thì mỗi con người chúng ta ở trong xã hội này có bao nhiêu vai trò thì chúng ta làm tốt hết tất cả các vai trò của mình. Đó chính là Phát tâm Bồ Đề. Tất cả các vai trò của mình thì ngoảnh mặt làm ngơ, chẳng thèm biết đến, con cái thì quậy phá, hoang đàng chi địa, vợ chồng thì tan rã, gia đình thì tan nát mà không cần biết, họ chỉ biết mau mau niệm Phật để cầu vãng sanh. Vậy thì chúng ta phải biết là cách niệm đó có giống như Tổ sư Đại đức dạy không? Cái cách niệm đó có giống như trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*” dạy chúng ta không? Rõ ràng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” dạy “**Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm**”. Phật dạy chúng ta “**đĩ thân tác tửc**”, phải chính mình làm gương. “*Kinh Vô Lượng Thọ*” dạy chúng ta là “**Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự Sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp**”. Đó mới chỉ là cái phước đầu tiên thôi, còn chưa nói tới “**Thọ trì Tam Quy, cụ túc chúng giới**”, rồi mới tới “**đọc tụng Đại Thừa, vì người điển nói**”, còn cao hơn vậy.

Họ khuyến khích mọi người ta tu Tịnh Độ, họ khuyến khích người ta tụng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nhưng họ có đem Tịnh Độ Tam Phước ra giảng dạy không? Đó là vấn đề rồi! Từ chỗ này Hòa Thượng nói: “**Chỉ có y theo Pháp môn Tịnh Độ và Kinh Vô Lượng Thọ nói thì mới có thể có thành tựu, có thể giúp chúng sanh thoát ly sanh tử luân hồi, vãng sanh Tịnh Độ, một đời thành Phật. Ngoài pháp này ra thì không có pháp thứ hai**”. Chúng ta phải nhớ muốn có thành tựu là phải y theo lý luận và phương pháp, mà lý luận và phương pháp này ở đâu? Tổ sư Đại đức truyền thừa. Mà Tổ sư Đại đức truyền thừa ở nơi đâu mà truyền thừa? Phải y theo “*Kinh Vô Lượng Thọ*” chứ không phải là tự sáng chế ra.

Hòa Thượng đã nói thêm một câu này: “**Người người của Thế giới Tây Phương Cực Lạc đều đang học tập Kinh Hoa Nghiêm**”. Chúng ta nghe Kinh Hoa Nghiêm mà không hiểu gì. Hòa Thượng nói thêm: “**Mỗi người đều là Phổ Hiền. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của Bồ Tát Phổ Hiền. Phàm hễ là người vãng sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc thì mỗi người đều là Bồ Tát Phổ Hiền. Kinh Vô Lượng Thọ vừa mở đầu đã nói “hàm cộng huân tu, Phổ Hiền Đại Sĩ chi đức”**”.

Mọi người chưa hiểu đâu phải không? Chắc chắn cũng rất nhiều người chưa hiểu, thậm chí ngay cả những người niệm Phật lâu năm cũng chưa hiểu. Những người khuyến khích tu Tịnh độ ngày nay có đem câu này ra để giảng hay không? Hay họ chỉ nói những vọng tưởng của họ. Chúng ta phải hiểu chỗ này: “**Hàm cộng huân tu, Phổ Hiền Đại Sĩ chi đức**” có nghĩa là tất cả mọi người đều phải tu các đức hạnh của Phổ Hiền Đại Sĩ. Đức hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền là Hiếu và Kính. Vậy mà bây giờ chúng ta khuyên mọi người làm việc hiếu, làm việc kính thì họ lại bài bác, lại đi chướng ngại. Hòa Thượng nói rõ “**Người của Thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là tu hạnh Phổ Hiền**”, vậy thì người tu hạnh Phổ Hiền mới là người có đủ tư cách để vãng sanh Cực Lạc. Người không tu hạnh Phổ Hiền thì không thể nào đủ tư cách để về được Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Họ đọc “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, tụng thuộc “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, đọc cũng giống như con vẹt, đọc thuộc để khoe với người ta rằng “*ta đây đọc thuộc Kinh Vô Lượng Thọ*” nhưng họ không hiểu được ý kinh.

Hôm nay chúng ta học đến chương thứ 3, Hòa Thượng vẫn nhắc đến Tịnh Độ siêu thắng, nhắc lại để cho chúng ta thấy cái sự siêu thắng của Tịnh Độ - Một pháp tu mà ở trong mọi hoàn

cảnh chúng ta đều có thể tu được - Một pháp tu mà từ một phạm phu có thể dự vào dòng Thánh. Nhưng chúng ta phải đúng theo lý luận, phải đúng theo phương pháp.

Trước đây có người hỏi tôi về việc Tịnh Độ có thật hay không. Tôi không trả lời câu nói đó mà tôi nói ngay cái hành vi thường ngày toàn là ảo diệu, nào là sen tinh khiết, sen giải thoát, sen thanh cao gì đó. Đó chỉ là ảo diệu! Thực tế thì đầy những Tham, Sân, Si, Ngạo, Mạn, Tự tư, Tự lợi, hưởng thụ năm dục sáu trần, háo danh háo vọng. Vậy thì làm sao có thể tương ứng được với cõi Tịnh. Nhưng thế gian này người ta thích dùng những mỹ từ, rất thích dùng những mỹ từ. Người nào được đặt cái tên là Sen Tinh Khiết thì tưởng mình là tinh khiết rồi. Người được đặt tên là Sen Giải Thoát thì cứ nghĩ mình là được giải thoát rồi. Đúng là đáng thương, vô cùng là đáng thương! Trong cuộc sống thường ngày, tại sao không kiểm soát lại xem những tập khí phiền não của mình, bằng cách gì để chúng ta loại trừ các phiền não này đây? Không có cách gì, vẫn còn nguyên đó!

Thật ra mà nói, tôi không muốn nói nhưng bây giờ họ bắt tôi phải nói. Mọi người thấy tôi đã dùng bao nhiêu thời gian thời gian để phiên dịch thì, và từ ngày tôi bắt đầu phiên dịch đến giờ thì tôi chỉ dịch những đĩa của Hòa Thượng Tịnh Không, tôi chỉ học theo một người là Hòa Thượng Tịnh Không. Thời gian dùng đến bao lâu vậy, hơn 20 năm rồi! Nhưng thử hỏi phiền não, tập khí còn hay không? Nếu mà nói là còn nguyên thì không đúng, nhưng nếu cho nó cơ hội thì nó vẫn còn nguyên đấy. Bởi vì tôi không cho mình cơ hội, đối với danh vọng lợi dưỡng tôi cố gắng tìm cách tránh đi. Tự tư tự lợi còn không? Tự tư tự lợi còn nguyên nhưng tôi không cho nó cơ hội. Hưởng thụ năm dục sáu trần còn không? Còn nguyên, nhưng tôi không cho nó cơ hội. Tham sân si ngạo mạn còn không? Còn nguyên nhưng tôi đang tìm cách, và luôn luôn tìm cách không cho nó có cơ hội. Chúng ta phải hiểu rõ điều này, đừng lơ mơ, lơ mờ, suốt ngày ảo danh, ảo vọng, suốt ngày tán tụng lẫn nhau. Cuối cùng sống trong ảo vọng mà không hề đạt kết quả. Mọi người có nhìn ra cái tai hại nhất là gì không? Bản thân mình không được lợi ích gì, mà trong khi suốt cuộc đời này chúng ta có mặt ở thế gian này cũng không làm lợi ích gì cho ai, chẳng qua là lợi ích một nhóm người nhỏ, một số ít người nghe theo, có được nhiều lắm đâu.

Một câu chuyện mà tôi nghe hết sức đau lòng: Mới đây một đạo tràng niệm Phật cứ đến niệm Phật, nghe tán tụng cho sướng, cứ đến niệm Phật còn chồng con ở nhà thì họ bỏ bê, cơm nước không lo, nhà cửa bỏ phí. Chồng họ đến đạo tràng nói: “*Anh ơi, anh xem lại xem! Máy bà xúm nhau niệm Phật rồi không làm cái gì ra gì*”. Ông ấy nghe thấy, điên lên giật hết cả máy đang niệm Phật trực tuyến, ném cả máy rồi mắng các bà ấy một trận te tua. Thật ra mà nói, tôi biết ông ấy rất chất phác, rất chân thành, có thể nói rằng một con người lão thật. Nhưng mà mình làm cho người ta thành như vậy đó, có phải là người ta báng bỏ Phật pháp đâu mà cách làm của mình đã làm cho người ta không thể chịu nổi.

Đây, cho nên hôm nay nói đến Tịnh Độ thuần chánh, nói đến Tịnh Độ siêu thắng thì phải thật sự là pháp Tịnh Độ, phải đúng như lý, đúng như pháp thì mới là Tịnh Độ siêu thắng. “*Siêu thắng*” không phải là ngồi tán tụng lẫn nhau, khen ngợi lẫn nhau, nói tốt cho nhau, tự mình lừa mình, lừa lẫn nhau thì phải nói là quá nguy hiểm, lợi ích chúng sanh thì không có.

“*Kinh Vô Lượng Thọ*” dạy chúng ta rất rõ ràng. “*Kinh Vô Lượng Thọ*” vừa mở đầu thì đoạn đầu nói “**Hàm cộng huân tu, Phổ Hiền Đại Sĩ chi đức**”. Tất cả đều là cùng tu đức hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền Đại Sĩ, mà đức hạnh của Bồ Tát là hạnh Hiếu và hạnh Kính. Cho nên hôm nay nhân cái duyên này, và là bắt đầu dĩ tôi mới nhắc lại cho mọi người cùng tham khảo. Tôi đã nói với mọi người rồi: Cả đời tôi chỉ học Hòa Thượng, trước kia là dịch, giờ đây là học, chỉ học một mình Hòa Thượng Tịnh Không. Mọi người xem lại những việc tôi đã, đang và sẽ làm mười mấy năm qua thì mọi người tự hiểu thôi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!